

der mig i høj Grad, thi der er da al Udsigt til, at vi kunne faa det igennem i denne Samling, som vel ikke varer ved længe endnu. Det er, som jeg allerede har fremhævet, en absolut Nødvendighed, at vi faa det ført igennem, og det har været mig meget om at gøre, at faa det gennemført, og jeg takker som sagt Udvalget for, at det har imødekommet mig paa dette Punkt.

Selve Betænkningen giver jo ikke Anledning til nogen længere Udvikling. Jeg skal blot tillade mig at berøre ganske enkelte Punkter. Der er navnlig det mere principielle Spørgsmaal, som er blevet rejst i Aar her og ved anden Lejlighed om Beskyttelsen af Mandskabet. Dette Forhold kommer jo i egentlig Forstand ikke ind under dette Lovforslag, men det er et Spørgsmaal, som jeg altid skal have et aabent Øje for, og jeg skal altid have aabne Øren for de Krav, som stilles fra Mandskabets Side om Beskyttelse for deres Interesser. Jeg betragter mig ikke alene som Minister for Rederne, men i lige saa høj Grad som Minister for det underordnede Personale, som selvfølgelig paa mange Punkter kan trænge til mere Beskyttelse end Rederne. Saa længe jeg har den Ære at være Minister, skal det være Spørgsmaal, der ligge mig særlig paa Hjerte, at varetage de underordnedes Interesser.

Spørgsmaalet om Bemanding af Skibe har jo været til Overvejelse, og jeg for mit Vedkommende vil med Glæde gaa med til nærmere at overveje, hvad der kan gøres i denne Sag. Det vil ikke passende kunne bringes ind paa dette Lovforslag, da det i saa Tilfælde kun vil komme til at ramme en Del af Besætningerne. Jeg skal, hvis jeg faar den Ære at fungere i længere Tid, tage Spørgsmaalet op til Overvejelse i Ministeriet og se, hvorvidt jeg senere kan komme med Lovforslag i den Retning. Det samme gælder Spørgsmaalet om Lægevisitationen, som jo allerede for en stor Del er indført ad frivillig Vej, idet Dampskibsrederne have deres egen Organisation, der paaser at Mandskabet bliver visiteret, inden de gaa ud. Det kan maaske være rigtigt at tage dette Spørgsmaal op til mere almindelig Behandling, saaledes at Statsmagten faar Tilsyn med det. Jeg skal som sagt overveje det nærmere.

Spørgsmaalet om Medicin og Medicinisten, som ogsaa blev drøftet under første Behandling fra anden Side, er allerede ved at blive undersøgt. Vi have taget den gamle Forordning op til Undersøgelse, og

det er højst rimeligt, at den tiltrængte et Eftersyn, og der vil muligvis i en nær Fremtid komme et Forslag i saa Henseende.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om de Udgifter, der skulde betales af Rederne i Modsætning til, hvad der skal betales af Statskassen, beklager jeg ikke at kunne gaa videre end Lovforslaget. Jeg tror nok, at det fra saa godt som alle Sider kan indrømmes, at det er et rimeligt Krav, man stiller til Skibsfarten og paa ingen Maade for meget. For Smaaskibe paa under 80 Tons er det 2 Kr. om Aaret, for Skibe paa fra 80 til 200 Tons 5 Kr., og for Skibe paa fra 200 til 700 Tons 10 Kr. om Aaret. Det er altsaa ret moderate Beløb, som man dog ikke kan tro i synderlig Grad vil falde Skibsfarten til Last selv i trykkede Tider. Naar Lovgivningsmagten paatager sig den fornødne aarlige Lønning, for at Tilsynsraadet kan fungere, vil man vistnok med Rimelighed kunne sige, at der er taget alt Hensyn til den trykkede Sejlskibsart, hvad jeg indrømmer, der ogsaa bør tages.

Der er en enkelt Ændring, som er foreslaaet af mig selv, den blev ogsaa berørt af den ærede Ordfører, og den angaar en Ekstra-Baad eller Pram til Skibe mellem 20—50 Tons. Dette Forhold har Ministeriet ikke været opmærksom paa, da Lovforslaget blev forelagt, men ved at gaa det nøjere efter senere, har man ment, det var rigtigst, at man sikrede sig, at selv smaa Fartøjer, der løbe i Kystfart, i dansk Fart, ogsaa have i alt Fald en Pram eller noget lignende, der i Tilfælde af Ulykker kan optage Besætningen.

Ministeriet kan ogsaa godt slutte sig til Forslaget om, at Tilsynsmændene kun udnævnes for 4 Aar ad Gangen, i Lighed med, hvad der er Tilfældet for Dampskibenes Vedkommende. Jeg har ment, det vilde være behageligere at have frie Hænder i saa Henseende, ved at man kunde ansætte og afskedige Folk uden at være bunden paa nogen bestemt Tid, hvis det viste sig, at disse ikke svarede til Forventningerne. Men naar Udvalget ønsker dem ansatte for 4 Aar ad Gangen, skal jeg ikke have noget som helst derimod og kan godt slutte mig til det. Som jeg har berørt ved første Behandling, staar jo hele dette Forhold i Forbindelse med Spørgsmaalet om et nyt og almindeligt Tilsynsraad for hele Landet, som jeg haaber at kunne stille Forslag om senere, og som vistnok vil vise sig at være nødvendigt.